



LIST IZLAZI TJEĐNO. — GODIŠNJA PRETPLATA
30.— DIN. — ZA INOZEMSTVO 60.— DIN.
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA X.

BROJ 33.

Šibenik, 13. kolovoza 1939.

ADRESA UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBEMIK pp. 17.
RUKOMISI SE NE VRAČAJU.
BROJ ČEK. RAČUNA 33.121

Zašto je ljubimo?

Pred nekoliko godina izšla je kod nas knjiga pod naslovom: »Zašto ljubim svoju Crkvu!« — Sadržajna je i značajna; i ko je pročita, znaće pravilno odgovoriti na pitanje: Zašto ljubiš društvo, koje je Krist ustanovio i nazvao svojom Crkvom!

A znamo li mi odgovoriti na pitanje? Znamo li, zašto je ljubimo! — Dok je kojekakovići pred nama napadaju i sramote, mirno, kao nijema dječa šutimo; bojimo se ustati na obranu, jer nam se čini, da za takve napade ne možemo naći pravi, sigurni odgovor, koji bi mogao svladati i užutkati protivnika.

Nije jučer, ali nije ni tako davno napisao veliki engleski pisac Belloe: »Jedina katolička Crkva posjeduje sve što može da obnovi američki narod. Ona jedina daje sigurnost, jasni odgovor na velika pitanja, s kojima se muči današnji svijet; ona jedina stoji sigurna, mirna, nepromjenljiva u svojoj nauci i u svojim zahtjevima.«

Te riječi velikog, dubokoumnog Engleza daju i nama odgovor na pitanje: »Zašto ljubim svoju Crkvu! —

Ona jedina daje sigurnost, i jasni odgovor na velika pitanja! — I nigdje se ne možemo o tome tako lako i brzo osvjeđeničiti kao u središtu kršćanstva, u vječnom Rimu.

»Vrhu Rima nije grada« — pjevalo je već početkom sedamnaestog stoljeća naš Juraj Baraković. I pravo reče! — Ali ne zato, što je Rim pun starina i umjetničkih ljepota, nekadašnja prijestolnica najvećeg i najslavnijeg carstva, već što je »posvećen slavnom krvlju dvojice prvakâ — svetih apostola Petra i Pavla, jer je sjedište najstarije, papinske dinastije.«

Uza sve raskomadane stupove, razvaljene hramove i napuštene ruševine — Rim, kao predstavnik katoličke Crkve, jedini nam daje sigurnost.

Što je sigurno ovđe na zemljii! Zar zemlja, po kojoj hodamo! — Ta, nju potresi, vulkani i poplave preoblikuju svaki čas. Zar obaci nad nama! — Oni su nam najvjernija slika nestalnosti i prolaznosti! Zar zdanja koja dižemo, nebu pod oblaci! — Mi ih dižemo, a vrijeme ih ruší!

Crkva, kao duhovna ustanova, jedina je sigurna! Nju ne rasklimavaju potresi, ne uništavaju vulkani, ne preplavljaju poplave. Jedino Nju ne izjeda Zub vremena! I zato nam samo ona može dati sigurnost. A ta sigurnost je u jasnom odgovoru na velika pitanja.

Što će nam plodovi zemlje, ako ne znamo, u koju ćemo ih svrhu upo-

Vjerujemo da će svi stariji ljudi dati nam pravo, kada ustvrdimo, da je rijetko kada bilo teže biti pošten kao u ove naše dane. A zašto?

Jer, uza sve to što se sada čitaju knjige i prate novine, čovjek nikada nije bio tup kao danas. Kada je pismen bio rijetka iznimka, nepoštenjak nije mogao vršljati kao što čini danas. Nepošten čovjek maže i laže, izmišlja i nadaje. Pošten to ne može. A danasne vrijeme hoće bučne govorice i blještave nastupe. A, puno govoriti i obećavati ono što ne ćeš moći dati, ne može poštena duša.

Zato ova vremena nisu vremena u kojima pošten čovjek dolazi do pune riječi.

Veliki Papini je sjajno izrazio ono što mi svi osjećamo i vidimo: lonci će vam govoriti da ste crni, lupeži da ste kradljivci, prevaranti da varate...

Covjeku koji vrši bilo koju odgovornu službu u većoj ili manjoj društvenoj zajednici, komu je i službena dužnost da prati, nadzire i vodi mora da osjeća, i ne samo da osjeća, nego i da duševno trpi, kada vidi da ološ dolazi do prve riječi.

Ima pitanja koja kao teška mora pritištu narode i zajednice, ima zadatka koji ne daju miran san ljudima koji bi istinski htjeli pomoci drugom. Dali smo u ovim našim danima prvenstvo jednom pitanju — koje zovemo društveno — socijalno pitanje. Nije to pitanje samo pitanje kruha, zarade i odijela, nego to je riječ za sva društvena zla, a rješenje se sastoje u tomu — kako i što poduzeti, da ljudima bude dobro, odnosno, bolje.

Posve razumljivo da se o tomu raspravlja u društvu viših i nižih, učenih i neučenih, sa sela i grada, jer je to pitanje svih nas, kao što je i vjersko pitanje pitanje svakoga pojedinca pa se nije čuditi što uvijek dolazi na jezik. Samo kod ovoga treba imati na pameti jedno: operaciju ne puštamo svakomu izvršiti, nego onomu koji je učio za to. Zato i u vjerskom pitanju ne ćemo biti tako lakoumni,

trebiti! Što će nam život, ako ne znamo, zašto živimo?

Ako nam daje sigurni i jasni odgovor o svrsi i smislu života, ako ne katolička Crkva, kojoj su jedino povjerene na čuvanje katoličke istine! — Kad god je mi pitam, ona nam odgovara. I kad je najmračnije obzorje, ona nas zaogrnuje vredinom; i kad je najgušća magla, ona nam svijetli kao sunce i izvodi na čistac, gdje su jasno označene staze i putovi.

Svaki dan nam se nameću novi problemi. Teški i zamršeni. Pa ustaju

Zapažanja

pa ćemo pustiti da operaciju niti odnose prema Bogu učini na nama onaj koji to ne zna i ne može, kako se ne ide ni kovaču vaditi Zub, nego Zubaru!

Najveći socijalni problem kod ljudi koji raspravljaju o teškoći rješenja društvenih pitanja jest taj — što u ogromnoj većini ne znaju misliti niti se dadu poučiti. Je li zdrava svijest slušati morale propovijedi iz ustiju lumpača i razbijića, a pljeskati na deklamacije o pravima radnoga naroda onoga koji je bacio u kut i motiku i čekić, pa se kao kljuse potež u licama i do kasnih sati pijanču kad god mu na bilo koji način dinar do ruku dode?

Takvih moralnih propovjednika, takvih socijalnih radnika ne treba našem društvenom životu. A oni su, nažalost, najčešći. Susrećemo ih svuda: na trgovima, javnim tribinama, u fabrici, gradu, selu.

A to, što se u svim prilikama nađe načina, kako blatiti, crniti, izmuciti, zrugivati sve što je u odnosu s Bogom i prvim svinjama, sačinjava posebno poglavljje, koje baca svoje svjetlo na klatež i njenu rabotu.

I posebno bi se dalo govoriti o tomu, ko je u pojedinim krajevima krič, što ovakvi tipovi dolaze do izražaja u svojoj sredini. A poručujemo svima na koje se odnositi: gledajte, gledajte vi i dalje izvor zala u vjeri otaca; bljujite, bljujite i dalje na službenike oltara i budite uvjereni da ne možete bolje usluge činiti i bolju propagandu vršiti u prilog onih koji naša narodna prava željeznim obručima stiskaju i svode na minimum. Stvarajte vi frontove unutar narodnih redova, napadajte i sramotite braću i susjede, pa ćemo dočekati dane nove Hrvatske!

Covjek može biti do neke mjeri ograničen, ali, u ovomu ne vidi ne zlo, nego skretanje narodne borbe na druge putove, znači biti do ludila tup i glup. A vidjeti ovo zlo i stiskati oko, znači primiti na svoja pleća tešku odgovornost za budućnost koja u tom slučaju nikako ne može biti sretna.

Junior

društva i pojedinci s uvjerenjem, da će ih baš oni olakšati i razmršiti. Međutim, prilike, u kojima živimo i borimo se, sve više se zamršavaju i otežavaju. I mjesto na brdo, mi se spuštam u provalju; mjesto na svjetlo, lutamo po sve gušćoj tamni.

Koja je to sreća imati vještog, sigurnog vodiča, znaće samo putnik koji zaluta u crnoj, dubokoj i jezivoj noći. A nama katolicima je taj vodič baš naša Crkva. Sigurna i vješta! Svetla i sunčana!

Eto, osim ostalih razloga, zašto

Glasovi o sporazumu

Govori se, piše se, debatira i za sada još se ostaje na tome. Uza sve to imamo pravo vjerovati da će se i to najvrćuće pitanje našeg unutarnjeg političkog života sretno okončati. Imade mnogo pojava koje na to ukazuju. To se naglašava i sa jedne i sa druge strane. Naravno blagozvučni su i oni koji u sporazumu vide aždaju koja će od jednom da proguta svo zdanje koje je od njih sagradeno. Zaboravljaju jedno: nisu pravilno gradili temelje svog zdanja. Ta današnja »aždaja« posljedica je tog nijihovog slabo građenog zdanja. Ali ima i onih, a ti su u većini, koji vide u ostvarenju sporazuma i likvidaciju nezdravih političkih prilika. Tako »Samouprava« povodom polugodišnjice vladu D. Cvetkovića kaže i ovo: »Samim priznanjem, da postoji u našem državnom životu hrvatski problem s jasno manifestiranom željom, da ga treba riješiti u duhu obostranih potreba, stvorena je u zemlji i kod cijelokupnog naroda atmosfera povjerenja, koja predstavlja jedan od najvažnijih elemenata za rad na sporazumu. Bez njega se ne bi moglo pristupiti rješavanju onog krunog pitanja niti bi se mogli očekivati povoljni rezultati. Međutim, spremnost i iskreno zauzimanje vlade, da jedanput likvidira ovo pitanje, naišlo je na razumjevanje i s druge strane. Pregovori se nalaze u takvoj formi, da obećavaju skri i pozitivni ishod.«

»Obzor« govoreći o onima koji se uporno protive sporazumu, a polaze sa unutarističke strane kaže i ovo: »Još je preuranjeno raspravljati detalje o samom sadržaju utanačenja, koja trebaju potpisati gg. Cvetković i dr. Maček u najskorije vrijeme. No nije tajna, da će to utanačeno biti kompromis između početnih gledišta pregovora o raznim aktualnim pitanjima, koja se tiču odnosa između Hrvata i Srba. Obje će strane dakle popustiti u tim pitanjima. A u pogledu onih pitanja, za koja pregovarači misle da se ne mogu za sada složiti, naći će se formula, kojom će njihova rješenja biti odgodena za kasnije, kada prilike budu pogodne i kada se budu konačno rješavali svi unutarnji problemi... Ne držimo, da se može s mnogo sigurnosti predpostaviti, da su pregovarači bili mišljenja da je mnogo bolje postići i djelomičan sporazum nego ostaviti stvar na mrtvoj toči, zato se nije mogao postići općeniti i potpun sporazum. Međutim izgleda, da nije pogriješno gledište da dr. Maček smatra, da je to uvod u kasniji opći i potpun sporazum, koji će rješiti sve unutarnje probleme, a ne samo urediti odnose između Hrvata i Srba. To znači dakle, da će se defini-

ljubimo svoju Crkvu. A ko ne vjeruje našim rječima, neka se zaputi u Rim, u maleni Vatikanski Grad, pa neka se popne, na kupolu sv. Petra i u njoj razmišlja o davnim prošlim vjekovima, koje je Crkva, uza sve uragane i ciklone, proživjela i nadživjela; neka se u mislima zaustavi na sadašnjosti, koja je sva krvava, uzburkana i oblačna, dok se nad Vatikanom plavi vedro, providno, sušano nebo.

Mi ljubimo Crkvu, jer imamo za to razloga!

Ig. — Rim, 5. VII.

Širom svijeta

Odjaci evropske politike

Obzirom na razne referate i izvještaje svjetskih obavještajnih agencija političko kolo koje se neprestano okreće oko svoje osovine, ako nije stalo, a ono je usporilo svoju vrtiju. Kao dokaz za to služi činjenica da je »mozak« evropske politike pošao na odmor. Deladier krstari jahom, Chamberlain — najvažniji dio evropskog političkog motora — šeta sa gospodom po Škotskoj. Roosevelt kreće u Hyde Park, grof Osaki na odmor, engleski ministar vojni Hore-Belisca šeta po Parizu. — Dakle neka bezbrižnost. Ali o njihovoj se koži i ne radi!

Na Danzig, taj novi babilj kut, još su uperene svačije oči. U vezi s njim najvažniji je govor maršala Ryds-Smiglyja. Već smo se osvjeđili o njegovoj riješenosti u pogledu Danziga. Ovog puta je to potvrdio u žučnom i teškom govoru: »Na silu postoji samo jedan odgovor: također sila i snaga. Hoćemo mir kao i drugi narodi, ali nema te sile koja bi nas mogla uvjeriti da postoji neko pravo, koje za jedne znači »uzeti«, a za druge »dati«. — Skoro u isto vrijeme maršal Göring u jednom svom govoru kazao je: »Mi nećemo rata! Ali nećemo dozvoliti da nam se ospori nikakvo naše životno pravo. Dakle ni jedni ni drugi neće rat! Pa što se onda svijet toliko uzneniruje?!

O nekoj mobilizaciji u Poljskoj kažu Poljaci da nema ni govora. Sve da je normalno.

Saznaje se još jedna pojedinost: Engleska da je naime uputila komisiju u Varšavu koja ima ispitati, da li je Danzig zbilja potreban Poljskoj ili bi možda mogla živjeti i bez njega, dobivši od Njemačke slobodnu zonu u danžiskoj luci. Iz ovoga bi se moglo samo ovo zaključiti: Bože moi, mi smo dali garancije, mi nećemo ih i izvršiti ako i kada bude potreba, mi nećemo dozvoliti da se na ilegalan način krene nacionalni i životni interes nekog naroda, ali ako stvar nije baš tako opasna (za nas bi mogla i do bude opasna), zašto se ne uredi to na ljeće način. Ta mi smo za to specijalisti. Sjetite se naših laniških uspjeha. Nećemo se začuditi ako ta komisija dođe do rezultata da jedna ogromna Poljska može i bez malo Danziga. Ako li s njime Poljska izgubi pluća, ništa za o. dobije u zamjeni Škrge na će onet moći disati. To bi bila ponovo jedna velika žrtva na oltar mira, a nikada — kapitulacija! —

U ENGLESKOJ ozbiljno praskaju bombe i paklene mašine. Ti su Irči kravvi isnod kože. Nikako im ne ide u glavu da će se vremenom sve postići, da treba biti strpljiv i samo čekati i čekati. Doći će i njihovo vrijeme i njih će obasjati sunce! Zato će naći mnošto primjera u povijesti raznih evropskih naroda.

JAPANSKO-KINESKI ZAPLET postao je i evropski i svjetski zaplet. I Japanci su nekako tvrde glave. Ne mogu da

shvate Englesku i Američku politiku, pa iz tog neshvaćanja udarili da bombardiraju sve strane ambasade. Antibritanske i antiameričke demonstracije obična je i svakodnevna pojava. U svim većim centrima, tako u Činkjačuangu, Tiensinu bile su ogorčene demonstracije. Amerikanci iz zone Kajfenga u Kini dobili su naredenje da napuste tu zonu, jer da prijeti opasnost od japanske vojske.

ENGLEZI, FRANCUZI I RUSI se dogovaraju. Kao da ih je malo pa pozvali u pomoć i Rumunje. I taj se dogovor čeka nestrljivo. Pa i pravo je, jer će nam izgleda ostvariti svačiji san: dugi i trajni mir. Pored već uglavljenih točaka razgovora biće i ove aktuelne: eventualna potpora Poljskoj. Rumunjskoj i Grčkoj od Sovjetske Rusije kao protuuslugu za englesko-francusku garanciju Baltičkim državama (ma da su mnoge odbile tu nametnutu garanciju); saradnja vojnih vazduhoplovnih snaga na Istoku i Zapadu; saradnja mornarice na Istočnom i Sjevernom moru, saradnja na Crnom i Sredozemnom moru u cilju zatvaranja istočnog dijela Sredozemnog mora.

Izgleda da je Poljska sada spremna da dozvoli sovjetskim avionima unutru svojih aerodroma. U vezi s tim očekuje se da će i Poljska biti pozvana na dogovor u Moskvu.

Ako bude sve ovako tko će se poslije tog dogovora usudit da digne i mali prst?

U ŠPANIJI se situacija bistri. Šezdeset je glava nalo pod kuršumima i siljotinama i time unozeni crveni republikanci da će svaki njihov pokus uvršti kao meta malim karabinkama ili oštrom nožu stare Španjolske siljotine.

Generališu Franco potpisao je učak o reorganizaciji Falange. Tim ukazom Falanisti se potvrđuju kao jedina stranka Španjolske i kao traini čuvat vičnih vrijednosti otadžbine. Franco je vrhovni vođa stranke. U vezi s tim uvrstio je svoj diktatorski položaj. Odgovoran je pred Bogom i historijom.

CATHOLIC HEROLD donosi govor sv. Oca Pape, što ga je održao ruskoj koloniji u Rimu prigodom proslave 950 godišnjice pokrštenja sv. Vladimira, prvog kršćanskog suverena u Rusiji. Tom prilikom je sv. Otac primio ruskou koloniju u audienciju i rekao: U mojim očima vi predstavljate Rusiju, za koju ja ne prestajem moliti i u čije duhovno uskrsnuće često vjerujem.

PROSLAVA POBJEDE NAD KOMUNIZMOM. U Segedinu svečano je proslavljena godišnjica kontrarevolucije od 6. augusta 1919. g. To je pobeda nad komunizmom koju je izvojevao današnji namjesnik admiral Horthy. Proslavi je bio i on prisutan. General Barta u ime vojske zamolio je Horthyju da primi visoko odlikovanje za zasluge, orden, koji je sam Horthy ustanovio prilikom vraćanja Potkarpatske Rusije Madarskoj.

Nepotrebita obitelj

Dobro je nekidan u svojoj knjizi opazio jedan naš pisac da je danas obitelj nepotrebita. Gledajući očima današnjice i je tako. Ono što danas radi ženski svijet to već prelazi svaču granicu pristojnosti. I na kupanju, i na šetnji, i pred kućom, na ulici djevojka i žena izlaže sebe, svoje meso. Kao da prave reklamu. A dobro robi ne treba posebne reklame. I prolaze mladići i ljudi i šale se, rugaju i zadirkivaju. Zabavljaju se s njima. Najprije izdaleka, a onda sigurno i drukčije. Barem ako upali reklamal! A kad se zabave, kad se iskoriste, kad se udalje, ne treba im više. Ima drugih i mlađih! I nije im onda potrebna obitelj, jer ono životinjsko imaju i vanje na svakom koraku. Ima i kuću i dostiona, redom i po nekoliko u svakom gradskom predjelu, gdje se sastaju propale žene. A sve kad ljudi u većini slučajeva ne bi tako nisko gledali i smatrali nepotrebitu obitelj, jer je njima dobro i van obitelji, zar će netko ozbiljan doći ovim modernim, golim lutkama. Kad se danas ovako beslidno, nude bilo kome, i sutra će! Makar i bile udate! I baš ovo životinjsko gledanje na život može učiniti našim narodom ono što vječkovni neprijatelji nisu mogli. To nas razara jače od ičega!

Kad bi najprije djevojke bile bolje vladanja došao bi svaki ozbiljan mladić i njima i ozbiljno studio u brak. Možda misle da bi čednost i pristojno vladanje bili krivi da ostanu neudate. Ni najmanje! Ozbiljni mladići dolaze samo ozbiljnim. Dapače i oni kojima je do zadnjih uživanja radije sklapaju brak sa pristojnjim i dobrim djevojkama. Ta kad bi i radi pristojnosti i čednosti ostale neudate, bilo bi sigurno daleko bolje, nego se izložiti na milost i ne milost i najgorih, i na koncu opet, nakon mnogo i mnogo razočaranja i poniženja, biti ostavljeni kao nepotrebita.

To nam pokazuju život.

Zamislimo se malo u ovo i radijalno i brzo lječimo društvo. Ovako duboko sigurno nije bila pala ni jedna generacija prije nas. Nalazimo se na nivou ispod životinjalj! Više i nije smo ljudi, nego bolesni robovi zlih navika i modernih grijeha. Trgnimo se i zavolimo slobodu djece Božje! Spasimo svoj narod! Budimo ljudi! Nije sve čovjeka dostoјno. Osobito ono sramotno izlaganje svog tijela i reklamiranje njezinih ljepota. I uobičajeno životu vidimo da velika reklama pokriva sigurno nevaljalu robu. Tako je i sa ženama i djevojkama. One koje se nude, sigurno malo vrijede. Valjda su bile i prošle! Sad je cijena pala, pa se moraju napadno nuditi.

PRIZNANJE NAŠEM LISTU
Izvolete primiti iskreni pozdrav radi lijepih članaka »Zakoni« i »Ljubljana—Zagreb« u br. 32. Neka se malo zamisle, barem oni, koji nisu sasvim »obcaecati« i »obducati« (zaslijepjeni i okorjeli).

Dr. Severović

Razne vijesti

BIJEG IRACA IZ ENGLSKE. Posljedica mnogobrojnih antentata sa strane Iraca u Londonu i cijeloj Egnleskoj britansko ministarstvo unutarnjih poslova donijelo je odluku o brzoj provedbi zakona protiv terora. Taj novi zakon obuhvaća sve Irce, te su oni počeli u veliko bježati iz Engleske. Računa se ukupno o 30.000. Iraca.

PROTJERIVANJE BRITANSKIH MISIONARA. Prema vijestima iz Pekinga dobio je dosada oko sedamnaest članova britanskih misionara i članova misija koji su se nalazili u stanicama sjeverne Kine naredenje da moraju napustiti zemlju. Kineske vlasti u sjevernoj Kini već su prisupile i hapšenjima članova misionarskih općina. U gradu Taijuan u provinciji Šanxi uhapšene su sve kineske pristalice tamošnje općine britanske baptističke crkve.

NJEMAČKA I KOLONIJE. Namjensnik Reicha von Epp održao je povodom njemačke kolonijalne izložbe u Drezdenu govor u kome je između ostalog kazao: »Izložba je demonstracija njemačkog zahvata na kolonijalnim životnim prostorom njemačke životne volje i njemačke životne snage. Rješenje kolonijalnog pitanja pretstavlja posljednji veliki akt u procesu rekonstrukcije njemačkog Reicha. Značilo bi rđavo shvaćanje kada bi se mislio, da se nećemo pozabaviti tim pitanjem dok nisu rješena ostala pitanja.«

CATHOLIC TIMESjavlja, da će u Desiu, blizu Milana, u rodnom mjestu blagopokojnog sv. Oca Pape Pija XI. osnovati muzej u kojem će se čuvati sve, što se odnosi na zaključenje poznatog laterskog ugovora, kojim je između pape i italijanske države rješen spor koji je postojao gotovo šezdeset godina.

POTREBA UGLJENA U NJEMAČKOJ. Zbog toga što je potrebno povećati zalihe ugljena u Njemačkoj maršal Göring postavio je Paula Waltera naročitim komesarom proizvodnje ugljena. U službenom saopćenju se ovo postavljanje objašnjava činjenicom da Niemačka proizvodnja ugljena ne može više bez osobitih mjera zadovoljavati potrebe oružanja i prometa. Dodata se dalje da pitanje ugljena nije više obično privredno pitanje nego životno pitanje države i naroda.

ZENA GRADONAČELNIK. Po prvi put u povijesti Irske i Dublina izabrana je za gradonačelnika jedna žena: msr. Clarke. To je udova jednog irskog nacionalnog vođe kojeg su Englezi 1916 godine smaknuli radi sudjelovanja u jednom ustanku.

Jesam li podmirio preplatu?

solidnog, između 30—45 god. Akademičar neoženjen koji dolazi u Zagreb traži gospodjicu samostalnu, mladu, nježnu.

Što na ovo kažeš? I akademičar i akademičarka! Kažem vam ponovo: možete se snabdjeti savršeno sortiranim robom. Isto onako kao kad ujutro podešte na pijacu pa zadelete u mesarnicu. Tamo visu janjci, kozlići, ovnici, telići, volovi, a pored volova često buta se nađe i poneka krava koja više ni za što nije bila. (nemojte se naliuti, i recite mi zar nije tako?) I svuda, nad svakim komadom mesa stoji tablica sa cijenom. Domaćica, ili domaćin dođe, dabere, platit i ode.

Sve nam ovo serviraju naše hrvatske novine. Nije samo ovo; ima i drugih stvarica isto ovako simpatičnih, ali o njima drugi put. Ovu sedmicu mislimo malo o ovom problemu. Kad bi neki drugi katolički narod imao ovakvih pojava u svojoj dnevnoj štampi ne bi ni sedmicu dana mislio. Bojkot bilo bi prvo i jedino rješenje, a drugo: jačanje svoje katoličke štampe.

A i mi smo katolici — kažemo — i katolički narod! Pa šta onda?

A ja vam kažem da i nemoramo biti katolici pa da osudimo ove kulturne zgodice. Ne moramo biti ni kulturni. Dovolino je da smo ljudi, da osjećamo u sebi čovječka, njeđovu misiju, značaj, čeličnost. Da smo ponosni

i svjesni svojega »ja« u kojem osjećamo inkarnaciju onog nadživotinskog u nama.

U ovome su od nas jača razna divljačka plemena centralne Azije i Afrike.

Đački križarski tečaj u Ozalj-gradu

Daleko od gradske vreve sastadoše se ove godine đaci-križari da po deseti put u Božoj prirodi razmatraju i debatiraju o onim stvarima koje su im potrebne za duhovnu izgradnju. Sastadoše će nedaleko Zrinjsko-Frankopanskog grada Ozlja koji je najznamniji, najljepši i jedan od najbolje učuvanih naših Zrinjsko-Frankopanskih gradova.

Tečaju su prisustvovali đaci-križari iz svih krajeva naše drage Hrvatske, a bilo ih je 94. Tečaj je vodio brat Feliks Niedzielski, dok je duhovnik tečaja bio msgr Dr Milan Beluhan glavni duhovnik VKB. Braća koja su došla iz Splita, Šibenika i Dubrovnika došla su pod vodstvom vlč. Alfonsa Cvitanovića pref. bisk. đačkoj sjemeništa u Šibeniku. Kad je na logor stigao prof. brat Slavko Šarić presjednik VKB optjevao je vlč. A. Cvitanović »Veni Sancte Spiritus«, a onda je brat F. Niedzielski u ime MDKZ pro-

Naši dopisi

PAG

Odlazak vlč. Zdravka Mašine. Na vijet je da je vlč. naš gradski kapelan Don Mašina premjesten iz Paga u Preko sve što katolički i hrvatski crkva u gradu se ožalostilo. Ispracaj dae 2 VII. najbolje je dokazao koliko su ga Pažani zavolili nakon samo tri godine što je među nama boravio, marljivo radeći kao Kristov učenik, među djećom muške i ženske osnovne škole. Svojim savjesnim i uspješnim djelovanjem bio je Don Zdravko mnošvim nastavnicima, djeci i roditeljima. Radio je kod Malih Križara, tješio bolesnike i umiruće, obilatom rukom pomagao siromaše. Bio je uvijek na braniku prava našeg hrvatskog naroda, tako da je bio popularan i u svim našim nacionalnim ustanovama u mjestu, radi čega je morao više puta i da trpi sa strane zlobnih i besavjesnih protivnika. U jutro 2. VII. i ako parobrod rano, u četiri sati putuje iz Paga, na rastanku, došla mu je hrvatska gradska glazba na čelu duge povorke građana, školske djece, članova i članica vjerskih i hrvatskih društava. Apotekar g. Josip Čepulić htjeo je da ga u ime građanstva pozdravi na obali, ali je bio tako dirnut, da nije bio u stanju da govoriti, a dirnut do suza je bio i naš dobri kapelan, gledajući tu sjajnu manifestaciju simpatije. Dok se je parobrod udaljivao na rod je svog kapelana pozdravlja, klicao mu muživo i dugo mahao rucima. Za njegov rad bila mu od nas hvala, a od Boga plata.

Našem Don Zdravku želimo i u novoj sredini obilnih plodova u radu na slavu Božju.

Pažanin

VODICE

Mlada misa fra Dionizija Juričev bila je prošle nedjelje 6. t. mj. Bilo je lijepo i svečano. Mladomisnik je došao župskoj crkvi u procesiji na čelu s počasnom četou Križara. Naše PD »Okit« lijepo je pjevalo misu i prigodne komade. Neke djebove misse pjevali su i franjevački klerici koji su došli s Pašmana. Propovijedao je fra Ciro Markoč. Za brojne uzvanike priredili su mladomisnikovi roditelji svečan i bogato spremljeno stol. Za stolom je palo više nazdravica i lijepih želja da mladomisnik budu sretan u radu s Bogom za narod. — Na večer je na prostranom vrtu mladomisnikova doma održana svečana brojno posjećena akademija. Priredivači će drugi put morati još više pripaziti na scenерију. Akademiju su priredili: Križari, PD »Okit« i obdanište č. sestara.



Mrvice Duha

Hemicari tvrde, da trava samo jedne njive imade toliko snage u sebi, da bi mogla sve milinove i sva parna kola cijelog svijeta tjerati, kad bi nam bilo moguće koncentrisati svu njezinu snagu u ručici jedne parne mašine. Ali budući da trava miruje, ona je s naučnog gledišta bez koristi.

(O. S. Marden)

glasio tečaj otvorenim, a brat L. Znidarčić pročitao je odluku VKB o imenovanju vodstva tečaja.

Čim je tečaj bio otvoren održao je brat Šarić predavanje o »Križarstvu« u kojem je predavanju brat istaknuo da se je rad najprije orlovske omladine, a zatim križarske omladine krećao pod križem i u znaku križa, te da se i ovaj logor vodi u vrijeme kad križarska organizacija preživljava teške časove.

Predavanja na taboru bila su raznovrsna: 1. Problem vjere (F. Niedzielski); 2. Hrvatski đak sadašnjice (L. Znidarčić); 3. Kako je došlo do modernog bezbožstva (F. Niedzielski); 4. Problem katoličke inteligencije (F. Niedzielski); 5. O listu »Preporod« hrvatske intelektualne omladine (R. Pavlek). Zatim je prosvojeni referent VKB preč. don Joso Felicinović održao ciklus predavanja o »Radu«. Predavanja su sljedeća: 6. Rad prije Krista; 7. Isus Krist i rad; 8. Rad u srednjem vijeku; 9. Crkva i rad u novom vijeku. Osim ovih predavanja održano je predavanje: 10. Mladež i politika (V. Lovrić); 11. Potreba fidelije u križarskoj organizaciji (Brlek); 12. Katolička Ak-

cija (preč. Felicinović).

Od ovih predavanja naročito su bila dobro saslušana predavanja preč. don J. Felicinovića koji je u brojnim predavanjima prikazao stanje robova prije Krista, zatim rad Benediktinaca i osnivanje cechova u srednjem vijeku, zatim što je od svega toga učinila francuska revolucija. Zatim je prikazao rad velikog pape Leona XIII. i Pija XI. Također su bila dobro saslušana predavanja brata F. Niedzielskoqa koja su se isticala kraljevom izraza, jasnoćom i povezanošću.

Veoma svečan dan bio je četvrtak 13. VII. Oko 7 s. u jutro posjetio nas je hrvatski metropolita preuzv. nadbiskup dr A. Stepinac. Čim je preuzv. ušao u dvorište Zrinjsko-Frankopanskog grada bio je pozdravljen od vođe tečaja brata F. Niedzielskoqa. Odmah iz pozdrava Preuzv. Šteni je otišao u gradsku kapelu gdje je služio sv. Misu preko koje je pričestio sve tečajce. Iza sv. Mise Preuzv. Šteni je održao nadgovor križarskoj srednjoškolskoj omladinu u kojem je nagovoru istaknuo što Crkva traži od organizirane katoličke omladine. Rekao je da katolička omladina tre-

Život Šibenika

VELIKA GOSPA slavi se u utorku 15. t. mj. kao veliki zapovjedni blagdan. Toga dana služba Božja u svim našim crkvama biće u iste satove kao u nedjelje.

POST UOĆI VELIKE GOSPE. U nedjeljak 14. t. mj. uoči Velike Gospe je strogi post i nemrs.

RED SV. MISA NA VELIKU GOSPU U VRPOLJU 15. t. mj.: Prva sv. Misija biće u 2.30 s. u noći. Preko sv. mise propovijed, a iza sv. mise dijeljenje sv. Pričesti. Zatim u 4, 5, 6, 7, 8 i 9 s. tih sv. mise. U 10 s. lekcije. U 11 s. pjevana sv. mise i propovijed. Iza sv. mise blagoslov sa Presvetim i odriješenje mrtvima.

SV. ROKO zaštitnik u bolesti grla. Oltar sv. Roka nalazi se u našoj katedrali, pa će svečev blagdan biti i ove godine proslavljen po običaju. Ujutro u 5 s. pjevaju se lekcije. U 6 s. pjevana župnska sv. Misa. Tiba sv. mise biće u 7. 8 i 9 s. U 11 s. svečana sv. misa. Popodne u 6 s. blagoslov sa Presvetim.

RADNICI SLAVE SV. ROKA. Radnici-mehaničari tvornice Dalmatiene i L佐zovac uzeli su sv. Roka za svog zaštitnika, da se spremaju, da ga što dostojniye proslave.

ZADUŠNICE ZA PK. STJEPANA RADIĆA. Navršila se jedanaesta godina kako su u parlamentu odjeknuli ubilački hitci. Pao je voda i učitelj, palo je tijelo, ali je ostao još snažniji duh, nesalomljiva volja. Kolovož je dan tragedije, ali i dan pobede, pobjede svjetla nad tamom. Šibenski Hrvati časno su i ovog puta odali počast vodi naroda. Šibenik je bio obaviti tugom crkvena su zvona pozivala na molitvu. U katedrali poređ velikog katafalka na kojem se izmeđalo cvijeće, vijenci, cvijeće i trobojka preč. Biažić služio je sv. Misi užasnu zvona pozivala na molitvu. A potom se vodstvom maestra don Josipa Šparića.

Pristupstvo mase dokazalo je da ideja braće Radića žive neokaljano u narodnoj duši. Poslije zadušnica održan je prigodni komemorativni govor pred katedralom.

SASTANAK UČITELJA SJEVERNE DALMACIJE. 7. VIII. je održan sastanak učitelja iz sjeverne Dalmacije. Bilo je prisutno više od sto učitelja. Sastanak je otvorio g. Dragutin Brkić predsjednik Šibenskog društva učitelja. O potrebi sazivanja sastanka i teškoćama učiteljskog staleža govorio je g. Zvonimir Škalko i g. Ivan Tošić. Prihvaćena je rezolucija kojom se osudio rad predsjednika sekcijske učiteljskog društva u Splitu g. Stojanac. Pristupaju saradnji sa učiteljskim društvom iz banske Hrvatske, g. Frania Marunića priznaju jednim predstavnikom hrvatskih učitelja. Poslani su hrvojavni pozdravi družbi Mačku, g. Marinicić i g. Dimniku, predsjedniku učiteljskog društva iz Beograda.

NAŠI LJUDI SELE U FRANCUSKU. Oko sto seljaka iz Šibenika i okolice oputovalo je u Francusku da kao poljoprivredni radnici potraže uposlenja. Rodna ih gruda ne može da hrani!

IZBORI RADNIČKIH POVJERENIKA. U nedjelju su obavljeni izbori u poduzećima tjestenina Inchlosti, Jadran-

skoj plovidbi, i preduzeću Lušić. Bila je predana samo jedna lista, HRS — podružnice Šibenik. Tako su birani povjerenici samo HRS-a.

OKO ZAGORSKOG VODOVODA. Povodom izbjeganja raznih štrajkova među radnicima na ovom vodovodu, doputovao je ovih dana u Šibenik načelnik ministarstva građevina iz Beograda ing. g. Selegin. Kako doznačemo g. Selegin će sa komisijom poći na lice mesta da ispita situaciju i da, vjerojatno, prekine posao sa dosadašnjim preduzimacima, pa ili da proglaši novu licitaciju za preuzimanje posla, ili da cijeli posao predade u ruke državnoj režiji. Do obustave rada neće ni u kojem slučaju doći.

»KRKA« PUTUJE U BEOGRAD. Spor oko učešća »Krke« riješio se povoljno: »Krka« je otputovala u Beograd gdje će zastupati Šibenik na velikim veslačkim utakmicama za prvenstvo države.

GLUMA IZ PROŠLOSTI BOSNE. »Hrvatska Straža« u broju od četvrtka počela je štampati glumu »Gospodin zove«. Drama je iz istorije naše Bosne, a napisao je naš prijatelj i suradnik g. Vojmir Corić. S veseljem i nestripljenjem čekamo razvijat ove drame koja je ponovo dokazala veliki talent, književnu i kulturnu naobrazbu g. Corića.

MANIFESTACIJE HRVATSKEH OBRTNIKA U DALMACIJI

U okviru svog programatskog rada Savez hrvatskih obrtnika, uz suradnu Udržbenja zanatlija i svoje mjesne organizacije, priređuje dvije velike obrtničke skupštine i to, jednu u Splitu na dan 13. i jednu u Šibeniku na dan 15. o. mj. Na te skupštine polazi iz Zagreba posebni vlak, kojim će se moći koristiti svi obrtnici bez razlike i članovi njihovih porodica. Ovim će vlakom moći poslužiti se i ostali prijatelji obrtničkog staleža.

Prema sastavljenom programu iz Zagreba će krenuti poseban vlak u subotu 12. kolovoza o. g. na večer. U nedjelju 13. kolovoza prije podne održat će se velika obrtnička skupština u jednom splitskom kinematografu. O podne bit će zajednički ručak, a poslije podne izlet parobrodima po kaštelanskom zaljevu do Trogira. Na večer naročiti koncert Hrv. obrt. pjev. Društva »JUG« iz Zagreba pod ravnjenjem maestra g. Jakova Gotovca.

Slijedećeg dana 14. kolovoza prije podne odlazak vlakom u Šibenik. Nakon razgledavanja znamenitosti grada zajednički ručak, a poslije podne izlet posebnim parobrodima na poznate slapove Krke. Na večer koncert »JUG-a« pred hotelom Krka i pučka svečanost.

U utorak 15. kolovoza, na Veliku Gospu prije podne skupština obrtnika iz grada i okolice Šibenika. Poslije podne povratak vlakom u Zagreb, gdje se stiže oko pola noći.

Koliko s jedne strane ovo nastojanje Saveza hrv. obrtnika imade zamašito značenje u pravcu zbljanjuvanja hrvatske obrtničke privrede, toliko ono na drugoj strani

ba da veže jedinstvo duha i jedinstvo apostolata. Na odlasku je brat F. Niedzielski još jednom Preuzv. Šteni zahvalio na posjetu, a tečajci su mu klinkuli trokratni »Bog živ!«.

Poslije odlaska preuzv. Dr A. Stepinac, tečajci su pod vodstvom upravitelja Ozlja-grada pregledali sve znamenitosti ovog našeg historijskog grada. Naročito su se zadržali u muzeju koji sadrži dosta dragocjenosti, dokumenta naše slavne, ali i tragične prošlosti.

Dan kasnije t. j. 14. VII. posjetio je logor brat F. Grgić, i održao predavanje o »Razvoju orlovsко-križarskog pokreta«. Predavač je prikazao sve momente koji su doveli do osnivanja Hrvatskog Orlovskega Saveza, njegovu borbu za održanje vlastitog Saveza, i sve poteškoće koje su taj Savez pratile u radu. Zatim je istaknuo da su rušitelji Orlovske zaboravili da se dekretime ne može mijenjati svijest pojedinaca. Mogli su nas prisiliti da promijenimo ime, ali nas nisu mogli prisiliti da promijenimo svoju ideologiju. Na koncu je brojnim statistikama dokazao snagu križarske organizacije. Predavanje je bilo veoma

ni pruža mogućnost, da i obrtnici sa svojim obiteljima kroz par dana borave na obalama našeg plavog hrvatskog Jadrana i da se tamo uz minimalne troškove lijepo provedu i upoznaju sa svojim primorskim drugovima.

Iz naših krajeva

Posveta novog sarajevskog biskupa

U nedjelju je bila svečana posveta novog pomoćnog biskupa preuzv. dra Smiljana Čekade. Proslava je bila veličanstvena. U suboto sva sarajevska hrvatska i katolička društva skupa sa HPD »Martić« i »Sv. Cecilijom« iz Bos. Broda priredili su ogromnu povorku i bakiadu kroz cijeli grad do nadbiskupskih dvora. Na balkonu dvora povorku su dočekali: hrvatski metropolit preuzv. dr Stepinac, preuzv. dr Šarić i preuzv. fra Jozo Garić. Poslije ovacija izredali se govor. Govorio je predsjednik »Martića« g. Mrgan koji je pozdravio novog biskupa u ime Bos. Broda. Za njim je govorio dr Zdravko Šutej, predsjednik kotarske organizacije HSS. Mladi biskup odgovorio je na govore. Srdačno se zahvalio. Među ostalim je kazao: »Bit će biskup, bit će sluga božji i sluga svog naroda. Neka hrvatski katolički narod uvijek računa na moje srce i na moju ljubav.« Govorio je još preuzv. dr Šarić, i napokon izazvan od naroda hrvatski metropolit preuzv. dr Stepinac.

U nedjelju ujutro bila je posveta. Katedrala je bila svečana i puna crkvenih i ostalih dostojarstvenika. Uz mnogobrojnu asistenciju pontifikalnu sv. Misu obavio je preuzv. dr Šarić. On je obavio i posvetu. Sunosvetitelji su bili preuzv. dr Stepinac i preuzv. Garić.

Poslije svečanosti pri izlazu iz katedrale oduševljena publika živo i spontano je aklamirala novog biskupa i prisutne crkvene veledostojanstvenike. Brojno građanstvo hrlilo je nadbiskupskim dvorima da čestita novom sarajevskom biskupu.

VISOVAC

Oblačenje i zavjetovanje klerika. Kao svake godine tako se evo, hvala Bogu, i ove pomladu naša franjevačka Provincija novim članovima. Mn. O. Provincijal fra P. Dr Grabić obukao je 12 daka klerika i 2 brata u odjelu sv. O. Franje. Imena su njihova: Bacelj (Ivan) fra Ante, Čatipović (Gojko) fra Kažimir, Jelavić (Mladen) fra Teofil, Jelavić (Vinko) fra Venceslav, Jurčević (Ivan) fra Roko, Mažurin (Josip) fra Danijel, Petričević (Marijan) fra Mihovil, Soldo (Ante) fra Vili, Šimić (Vice) fra Milan, Tadin (Ante) fra Stanko, Vučković (Ilija) fra Pavao, Vuković (Stipe) fra Josip i dva brata laika: Dodan (Marijana) fra Salvatora i Ušlejberka (Tomu) fra Andriju. — Istog dana Mnogo poštovani Provincijal primio je sv. zavjete 7-rice svršenih novaka klerika i to: Bužančić fra Augustina, Čosić fra Iva, Gabrilović fra Petra, Grgat fra Franje, Ivandić fra Valentina, Stipić fra Marija i Vukorepa fra Kamila.

Da Bog da ustraju u započetom Sv. savršenstvu!

pažljivo saslušano, a predavač na gradiste pljeskom.

Zadnji dan logorovanja održana je redovita godišnja skupština MDKZ. Skupština je otvorio predsjednik tečajca brat F. Niedzielski. Pošto su bili pročitani izvještaji pojedinih društava, birana je nova uprava.

Na koncu je vodstvo dalo tečajcima upute u kojima je istaknuto da ovogodišnji tečaj nije bio drugo nego molitva i rad, i da sav ostali rad u našim bratstvima mora isto tako biti molitva i rad za uživene ideale koje smo primili u križarskoj organizaciji, i da sve naše djelovanje mora ići za njihovim ostvarenjem. Mi smo svijesni važnosti našeg rada i naših teških dužnosti, ali smo isto tako svijesni da možemo sve to prebroditi i dobro ispuniti sve svoje dužnosti prema Bogu, H